

Bibliografski opis

OVIDIUS Naso, Publius

Pub. Ovidii Nasonis Metamorphoseon libri XV. In singulas quasque fabulas argumenta. Ex postrema Iacobi Micylli recognitione. - Francofurti ad Moenum : apud Iohannem Feyrabend, impensis Sigismundi Feyrabendii, Henrici Thackii & Petri Fischeri, sociorum, 1587. - [16], 573, [19] str. : ilustr. ; 8°

Sorodni elektronski vir:

http://www2.arnes.si/~kppomm/cinquecento/ovidius_1587.pdf. - Signature: *⁸, a-z⁸, aa-oo⁸.
- Navedba založništva iz kolofona. - Kolofon: Francofurti ad Moenum apud Iohannem Feyrabend, impensis Sigismundi Feyrabendii, Henrici Thackii & Petri Fischeri sociorum. MDLXXXVII. - Na prednjem prostem spojnem listu zapis: Dominici Lauretani patricii Veneti 1644: POMPI

Privezano: Pub. Ovidii Nasonis Fastorum lib VI., Tristium lib. V., De Ponto lib. IIII.

Prstni odtis (po fei): o.s. m.t. t.t. QuIl 3 M.D.LXXXVII: POMPI

821.124-1

Sign.: SK 0000450
COBISS.SI-ID 275700

Bibliografske opombe

avtor Publij Ovidij Nazon (43 pr. n. š.-17 n. š.) je bil dovršen pesnik, odličen predstavnik lahke rimske poezije z izvrstnim retoričnim znanjem. Avgust ga je zaradi zapletov z zvestobo njegove vnukinje Julije izgnal v Tomis, majhno mesto na obali Črnega morja. Kot pesnik iskrivih domislic v popolnih verzih je vplival na kasnejše evropske književnosti, Shakespeare pa je v delu Sen kresne noči uporabil Ovidijev motiv iz Metamorfoz.

vsebina Metamorfoze so Ovidijevo najobsežnejše in najpomembnejše delo. Sestavljene so iz petnajstih knjig, ki obsegajo dvanajst tisoč heksametrov (posnemal je Homerja) in dvesto trideset zgodb. Z njimi je skušal preseči znamenito Vergilovo Eneido. V Metamorfozah je iskal nove izrazne poti, segel je po številnih še neobdelanih mitih in tako postavil venec zgodb, ki jih povezuje ideja nenehnega spreminjanja in ki sega od začetka nastanka kozmosa do Ovidijevega časa, kjer se zaključí s spremembo Julija Cezarja v komet.¹ Ta izdaja vseh petnajstih knjig Ovidijevih Metamorfoz v uredništvu heidelberškega humanista Jakoba Micylliusa (Moltzerja) (1503-1558) je opremljena s 178 lesorezi nürnbergškega lesorezca in graverja Virgila Solisa (1514-1562). Solis je svoje delo ustvaril v zadnjih letih življenja za izdajo Metamorfoz leta 1563 po vzoru znanih lesorezov Bernarda Salomona iz leta 1557. Solisovi lesorezi so zrcalne podobe Salomonovih, a večje, z natančnejšimi podrobnostmi in večjo globino.²

založnik/tiskar Johann Feyerabend je pripadal veliki frankfurtski tiskarski in knjigotrški družini, sicer doma s Švabske. Najodličnejši med njimi je bil Sigismund, rojen leta 1527 ali leto kasneje. Njegove knjige so zasedale velik del frankfurtskih sejmskih katalogov, študiral pa je tudi zgodovino, izdeloval lesoreze in sam pisal. Bržčas je bil odločilna oseba tamkajšnjega knjižnega sejma. Imel je svojo tiskarno, zanj pa tiskali tudi drugi (npr. Corvinus, Weigand...), imel pa je več družabnikov. Johann Feyerabend se v katalogih tamkajšnjega knjižnega sejma kot založnik pojavlja od leta 1580, deloval pa je med letoma 1575 in 1608, pogosto v družabništvu (npr. s Fischerjem in Tackom).³ V svojih tiskih je uporabljal kakovostne ilustracije, svoje lesoreze pa je posodil tudi za tisk Dalmatinove Biblije okoli leta 1584.⁴

signet imel je veliko različnih signetov, prav tako sodelavcev, umetnikov, ki so jih oblikovali. Na tem delu tiskarski znak simbolizira značaj družabništva Feyerabenda, Tacka in Fischerja. Istega leta ga je izdelal Jost Amman (1539-1591),⁵ predstavlja pa tri teološke kreposti, podobe treh žensk, Vere, Slave in Upanja.

Fizični opis

¹ <http://www2.arnes.si/~ceslg7/gledlist/GL20032004/GL8/kositekst1.htm>

² <http://special.lib.gla.ac.uk/exhibns/month/sep1999.html>. <http://etext.virginia.edu/latin/ovid/about.html>

³ [http://mdz.bib-bvb.de/digbib/lexika/adb/images/adb006/@ebt-link?target=idmatch\(entityref,adb0060757\)](http://mdz.bib-bvb.de/digbib/lexika/adb/images/adb006/@ebt-link?target=idmatch(entityref,adb0060757))

⁴ Jerele, I.: Tiskarski in založniški znaki 16. stoletja, f. 36.

⁵ <http://www.getty.edu/art/collections/bio/a980-1.html>

pisna podlaga ročno izdelan papir, obreze rdeče barve, debelejše vodne črte navpične, vodni znak na zgornji polovici lista na pregibu, dodatni vodni znak v zgornjem notranjem kotu

številčenje, signature, register, kustosi

paginacija v arabskih številkah se začne z besedilom in snopičem a, privezano delo ima svojo paginacijo

označbe snopičev prvi snopič označen z asteriskom *, nato a-z, aa-oo, z arabskimi številkami 2-5 je označenih prvih pet listov snopiča

vrste snopičev kvaterniji

kustosi na vsaki strani

register ni

živa pagina na vseh straneh nad besedilom

okrasi, ilustracije, signet, zapis

vrsta pisave antikva za komentar, besedilo v kurzivi, marginalije v obeh pisavah

inicialke okrašene inicialke

potek besedila celostransko

okrasi lesorezi velikosti 8 X 6 cm s ključnim prizorom vsake zgodbe Metamorfoz, kolofon in poglavje o Ovidijevem življenju se zaključita klinasto

signet na naslovni strani

marginalije na vseh straneh na levi strani besedila, kažejo na manjkajoče ali okrajšane besede v originalnem besedilu in na vsebino posameznega odstavka

rokopisne opombe ni

vezava

format 16,8 X 11,2 cm

vezice tri poudarjene

material platnic in prevleka z usnjem prevlečen les z geometrijskimi ornamentami v slepem tisku

kapital kapitla

hrbet cevast, šivan, usnje

zspirala medeninasta zaklepa na stranskem robu se zapirata zgoraj, gibljiva dela usnjena

ohranjenost

poškodbe na vezavi obrabljena in strgana usnjena prevleka platnic, poškodbe zaradi bioloških škodljivcev – insektov

poškodbe na knjižnem bloku madeži zaradi vlage, poškodbe zaradi bioloških škodljivcev – insektov, obrabljeni robovi listov

izvor zapis Dominici Lauretani patricii Veneti 1644 na prednjem prostem spojnem listu

dodatni vodni znak

deli vodnega znaka

Avtor lesorezov identificiran na podlagi začetnic v levem zgornjem kotu ilustracij (VS).⁶

⁶ Supplemento alla serie dei trecento elogi e ritratti degli uomini i più illustri in pittura, scultura e architettura ... Firenze, 1776. Tav. A, n. 19.